

Het blijft vreemd

In deze rubriek geeft Theo Wiekeraad zijn mening over de dakenbranche en aanverwante onderwerpen.

Het was een gewone doordeweekse dag eind juli, ik reed rustig het dorp in langs onze enige echte bouwplaats van dit moment. Het was er stil. In de bouwkeet brandde licht en er liep één man over een steiger. Voor de rest geen werkgeluiden, geen kraan die draaide en geen muziek uit een radio. Niets te beleven, de bouw ligt stil. Niet helemaal natuurlijk, in de supermarkt kwam ik een groepje Oost-Europese bouwvakkers tegen. Oké, ik moet mijn conclusie bijstellen: de bouw ligt zo goed als stil, want de bouwvak was begonnen.

Op een andere plek aan de rand van het dorp was de woningbouwvereniging een paar weken eerder gestart met het energiezuinig maken van een complex woningen. Geïsoleerde daken, buitengevel isolatie met stucwerk, nieuwe kozijnen met dubbelglas, zonnecollectoren gaan het leefcomfort van de huurders opkrikken. Maar nu even niet. De woningblokken stonden in de steigers en in de netten. Ik zag de glasblokken staan in de tuin of op het trottoir, terwijl de containers elk zicht op de omgeving blokkeren. Maar geen bouwvakker te bekennen.

Natuurlijk is het praktisch als iedereen in dezelfde periode vrij is. De planning heeft drie grijze kolommen tussen de balken mét werkzaamheden. Geen zorgen over de personele bezetting, want die wordt drie weken lang niet verlangd. Geen personeelslid aan het bureau die zo nodig drie weken vrij wil en mogelijk jouw planning in de war schopt. En ook geen gezeur met ploegen combineren omdat dan de één en dan weer de ander vakantie heeft. De bouwvak heeft echt wel voordelen.

Maar wat ideaal lijkt is dat niet altijd. Anders dan bij fabriekssluitingen voor jaarlijks onderhoud hebben wij geen voorraad waaruit geleverd kan worden. Bijna drie weken kunnen er geen rekeningen de deur uit. Met een beetje pech worden er ook drie weken (bijna) geen facturen betaald omdat onze opdrachtgevers ook met bouwvak zijn. De cashflow kan tot wel acht weken last hebben van de bouwvak. En voor de mensen die een huisje huren en wachten op onderhoud: gaat niet in de bouwvak gebeuren.

Inmiddels is de vakantie weer voorbij. Iedereen is weer verder gegaan daar waar die was gestopt, er is weer activiteit op de steigers en de busjes rijden weer rond. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Het kan natuurlijk aan mij liggen, maar in een 24/7 economie die wij denken te hebben, blijft ik het vreemd vinden om tijdens een prima werkbare periode drie weken lang een lege bouwplaats te zien.

Theo Wiekeraad